

Festa Major
Ciutat d'Igualada
Sant Bartomeu 2022

25, 26, 27
d'agost 2022

Teatre Municipal Ateneu
a les 19:00 h

Amb el suport de:

HAN PARTICIPAT

Intèrprets: Maria Berenguer, Laia Borràs, Iris Cabré, Marçal Gené, Sheila Grados, Francesc Marginet, Francesc Mas, Mireia Moncunill, Abel Reyes, Joan Valentí
Cor: Coral Xalest sota la direcció de Laia Cuadras. **Orquestra:** La JOSA sota la direcció del Josep Miquel Mindán. **Cos de ball:** Alexandra Domene, Adrià Garriga, Laura Tenias sota la direcció coreogràfica de Mariona Camelia. **Escenografia:** Xavi Saló. **Vestuari:** Roser Rubí. **Il·luminació:** Rafel Roca. **Dramatúrgia i direcció:** Pep Farrés. **Idea original i gestió:** Pau Duran. **Xarxes digitals:** Qomunica Estratègies digitals. **Producció:** Ateneu Igualadí de la Classe Obrera

CORAL XALEST

Sopranos: Laia Areny Baró, Magalí Baulida Farrés, Emma Bravo Ginàs, Tona Canals i Guàrdia, Anna Pacheco Bordas, Sara Pujol Amenós, Berta Raja Bacardit, Ester Rossell Casanova, Marina Vidal Gabarró. **Contralts:** Míriam Balcells Soto, Claudina Canals i Guàrdia, Laia Caziu Zamorano, Maria Claramunt Clotet, Carla Elvira Munné, Laia Torras Duran, Carla Orts Basas, Elisenda Prat Vives, Marta Valls Vilanova, Mariona Vidal Vilarmau. **Tenors:** Biel Jorba Junyent, David Penedès Padullés. **Baixos:** Joel Codina Clusella, Adrià Bertos Martínez, Roc Salisi Prieto, Guillem Torres i Duran. **Directora:** Laia Cuadras

ORQUESTRA JOSA

Violins I: Berta Besa, Jana Costa, Carla Riba (concertino), Farners Mateu, Martina Muñoz, Núria Quilez. **Violins II:** Clara Casas, Dúnia Farhan, Pol Fortuny, Gemma Fustagueras, Marc Tomàs, Martina Oliva, Roger Saumell. **Violes:** Queralt Mateu, Gerard Nadal, Eduard Torres. **Cellos:** Aran Castells, Quim Molina, Judit Solé, Jana Tiscar. **Contrabaixos:** Bet Andreu, Lola Bosser. **Flautes:** Rut Calaf, Clara Vidal. **Oboè:** Jan Bernal. **Clarinets:** Jan Corbella, Roger Solà. **Fagot:** Maria Selvas. **Trompes:** Pau Armengol, Albert Boix, Carla Piqué, Marc Vidal. **Trompetes:** Gil Cuadras, Pau Orpí, Pol Tiscar, Pau Oliva. **Trombons:** Manu Duarte, Adrià Tort, Xavi Tort. **Percussió:** Pau Sanuy, Oriol Vidal. **Director:** Josep Miquel Mindan

ATENEU IGUALADÍ

Anna Baldomà, Lino Camelia, Mireia Claret, Eulogi Doménech, Pau Durán, Paulina Jordán, Maria Llana, Marta Rico, Roser Rubí

AGRAÏMENTS

Àngel Acevedo de Gràfiques Vilanova. Al personal del Teatre Mupial de l'Ateneu: Dídac Bravo, Roger Oriol, Rafael Roca i Francesc Rossell. Jordi Valladaura Mateu de NYTTY i Ràdio Igualada.

LA CORTE DEL FARAÓN

Igualada, agost de 1910. El Teatre de l'Ateneu es reinaugura després d'un devastador incendi. Una gran patum es prepara. La sarsuela «La Corte del Faraón» estrenada mesos enrere a Madrid i Barcelona arriba entre una gran expectació. Una obra sicalíptica que finalment no es va representar.

Si voleu esbrinar els motius i el perquè de tot plegat no us podeu perdre la sarsuela que hem preparat. O és una comèdia política?, o un quadre de costums «arevistado»?...

Més de cent persones (actors, cantants, ballarins i músics) pugen a l'escenari del Teatre Municipal de l'Ateneu Igualadí per celebrar la història de l'Entitat i la ciutat.

Una adaptació de la coneguda sarsuela que l'Ateneu Igualadí ha preparat per celebrar la Festa Major 2022 i la Capitalitat de la Cultura Catalana 2022.

EL QUE ES DIU I EL QUE ES CALLA

El llibret original de «La Corte del Faraón» està escrit en un llenguatge, així com els cuplets de l'època, en que té més pes el que es calla que el que es diu.

«La Corte el Faraón» parla de la frustració, d'allò que desitges i no pots aconseguir. I a l'Ateneu del 1910 també hi va haver un episodi frustrant: havia de venir «La Corte del Faraón» i, no se sap ben bé per què, no va arribar a venir. A partir d'aquest fet històric he anat construint la dramàtúrgia de l'espectacle que esteu a punt de veure.

La censura és tot allò que no s'ha dit, tot allò que ha estat callat.

La representació «La Corte del Faraón» a l'Ateneu a l'agost de 1910 va ser censurada, probablement autocensurada.

I no hi ha pitjor censura que la que s'imposa un mateix.

A la Igualada del 1910 ningú havia vist «La Corte del Faraón», no era com ara que només amb una simple cerca a Internet podem veure imatges d'espectacles, paisatges o persones que mai podrem conèixer presencialment. Els igualadins del 1910 havien sentit a parlar de «La Corte del Faraón», potser algú n'havia vist una foto en alguna revista o diari, però la majoria d'igualadins recreaven les imatges d'aquesta sarsuela que venia de Madrid dins del seu cap, la única via de la que disposaven per veure -i viure- «La Corte del Faraón» era la seva pròpia imaginació.

La imaginació, que és lliure, generosa, oberta i lluminosa per combatre la censura, que és opressora, garrepa, tancada i fosca.

Als personatges de la nostra «Corte del Faraón» només els queda la imaginació i la fantasia. Aquesta és la seva arma per lluitar contra la censura i la frustració.

I per sobre de tot aquest entramat hi sobrevola el poder imperant: un caciquisme omnipresent i poderós que decidia el curs i el destí de tot el que passava a la comarca.

L'espectacle que esteu a punt de veure és una ficció, basada en uns fets històrics, però és una ficció. I a banda de fer-vos passar una estona divertida, també té una voluntat reparadora, us volem oferir als igualadins d'avui el que els de fa 112 anys es van haver d'imaginar.

El que s'explica en aquest espectacle forma part de la història de l'Ateneu perquè les persones, com les entitats i fins i tot els pobles, es construeixen amb els seus èxits però sobre les seves frustracions.

Vull agrair a la Junta de l'Ateneu, a la d'avui, que hagi fet un gran esforç per aixecar aquesta producció que ha permès agrupar en un mateix escenari: actors i actrius, ballarines i ballarins, cantants i músics, escenògraf i tècnics, figurinista, coreògrafa, un munt d'artistes i entitats locals que hem unificat esforços i talent per poder reparar un fet d'ahir, i alhora, fer gaudir al públic d'avui.

Desitjo que ho haguem aconseguit!

Pep Farrés i Junyent
Dramaturg i director

Gràcies a tots per haver contribuït a vèncer la censura
i fer possible, cent anys després, gaudir de
«La Corte del Faraón» a l'Ateneu.

Igualada, agost 1910 - 2022